

שרד הכטחון הועמד על הרגליים. השלישות הראשית של צה"ל התגייסה מיד למיבצע מיוחד. קצינות הח"ן הועקרו לפעולה דחופה. העתונים היומיים נקראו לשתף פעולה.

לא היה זה תמרון גיוס פתאומי. הגורם לאזעקה הכללית היה מכתב צנוע של עציר אמריקאי אלמוני מפלורידה. הארב קולט (25), סטודנט לאירונגיטיקה, ראה בשבועון האמריקאי לוק תמונה של חיילת ישראלית מחייכת. הוא מיהר לשלוח מכתב אל ממשלת ישראל, ביקש לזהות עבורו את הנערה. תוך 24 שעות זוהתה הנערה במיבצע בוק כמילכה ויינשטיין (20), גרפיקאית המעסרת בציוורה ספרי ילדים.

לא עבר שבוע גאון מיבצע האיתור, אחריו עקבו בנשימה עצורה רבבות בישראל, ותע"לומה חדשה נזרקה לחלל, תבעה פתרון מידי. גיווגי אלבניס, אורח ניויורק, ראה אף הוא תמונת נערה ישראלית בשבועון לוק. הפעם לא היתה זו חיילת, אלא דמות של קיבוציניקית במכנסיים קצרים וכובע סמי בל. האורח האמריקאי רצה לזהות אותה בכל מחיר, כדי שיוכל לקשור עמה קשר מכתבים. שוב זכה מכתבו של האמריקאי להדר רב, פורסם בכותרות ראשיות. שוב נעצרה נשימתם של רבבות בישראל: היציאה אלבניס לזהות את הנערה הישראלית ולהתקשר עמה, אם לא?

זאת יכלה להיות בדיחה מוצלחת לולא שיקפה מצב עגום מאד. היא העידה עד מה רבה בישראל ההתעניינות בנערות הנוכחות לתשומת לב בעיני זרים. זאת לא היתה התעניינות בתוך סקרנות גרידא. היא נבעה מתוך רגש הערצה והערצה שרווחים רבים לצעירה ישראלית המצליחה בחוץ לארץ.

בכל העולם קיימת התעניינות ציבורית בסיפורי הצלחה. אולם בעוד שבארצות הברית, למשל, סיפור ההצלחה האופייני הוא זה של הסלף-מיידינג, האיש שהתחיל במכירת עיתונים וצליחצוח נעליים ונעשה מיליונר, נעשה סיפור ההצלחה האופייני בישראל סיפור של הנערה שהצלחה לזכות בהתעניינות זרים ואי להתחתן עם זר.

דוגמה של שרכו

ישראל מרבים לגנות את היהודים. עצם המושג "יורד" הוא המצאה ישראלית. כי מה שנחשב בכל העולם לטבעי ומובן, כמו העתקת ארץ המגורים בגלל סיבות כלכליות או חברתיות, נחשב בישראל לבגידה לאומית. המהגר נראה כעריק היורד מאונית-מלחמה בטרם קרב.

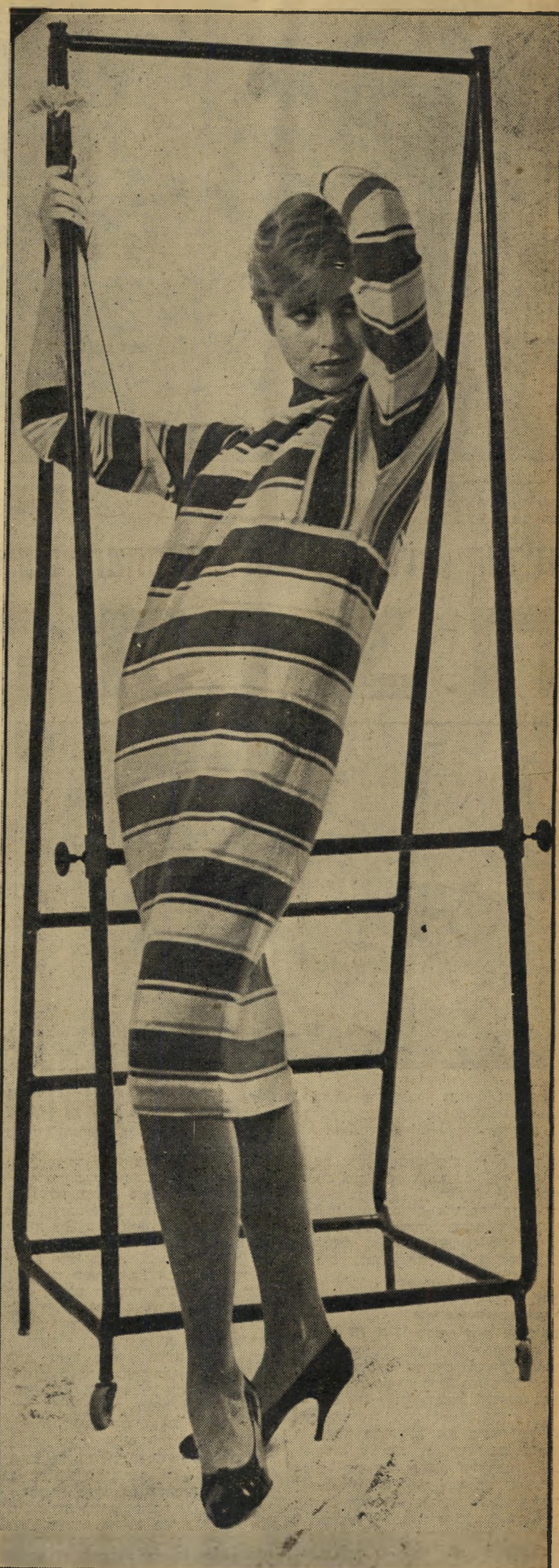
יש כמה סיבות מוצדקות לזוית-ראיה מעין זו. בארץ שאחת ממטרותיה העיקריות היא ריבוי-אוכלוסיה מהיר, בה מודיעים העתונים על כל עולה ועולה, אולי טבעי שהציבור יראה את העוזבים את הארץ לצמיתות כעריקים מן החזית.

אולם סוג אחד של ירידה לא זו בלבד שאינו נתקל בארץ בנינוי, אלא שהוא אף זוכה באהדה ובהערצה. זוהי הירידה על-ידי נשואין. איש אינו מעלה על דעתו להאשים צעירה ישראלית העוזבת את הארץ משום שהתאהבה בזר.

תופעה זו דומה למה שהתרחש בתנועה הקיבוצית בזמנו. עד לפני שנים מספר נחשב כל חבר שעזב קיבוץ כעריק וכבוגד. אולם גב או היה סוג אחד של עזיבה, עליו הביטו חברי הקיבוצים בעין סלחנית. כאשר בתי-קיבוץ או חברות-קיבוץ היתה מתאבדת בגבר עירוני, עוזבת את הקיבוץ למענו, לא נאלצו גם השרופים שבין מצדדי רעיון הקיבוץ לראות בכך כשלון של הרעיון הקיבוצי, יכלו ללכת את העוזבת בברכתם. בכך מה קיבוצים, בהם לא היה עדיין נעים לבנות המקום לעזוב סתם כך, פשטה ממש מגיפה של נשואין לעירוניים.

אם אפשר אולי לומר, לגבי כמה מן המקרים רבים הבולטים המפורסמים של נשואי ישראליות לזרים, שיתכן ובאמת היתה כאן אהבה מן הרגע הראשון, וכי מקרים בודדים אך מרעישים אלה אינם מעידים עדיין על תופעה כללית. הרי ישנם סימפטומים אחרים המעידים על כך.

אין אנשים המצויים בשוק הנשואין כמו בעלי המקצוע היהודי העתיק — השדכנים. השדכנות, שנראתה תחילה כתופעה גלונית שאין לה מקום בחיים המודרניים, התפתחה מאוד בישראל בשנים האחרונות. משרדי שידוכים, ושדכנים ללא משרד, הופיעו בכל הערים, כפרטיות אחרי הגשם. ואם עוד לפי ני שנים מספר היה שוק השידוכים דיסקרטי

וחבוי מעיני הציבור, הוא יצא לאחרונה ממש אל הרחוב. מדי שבוע בשבוע אפשר למצוא בעתונות מודעות רבות-מילים, בהן מציעים השדכנים למיניהם את סחורתם. וכשם שסוחר טוב, הדואג לפרסם את בית-העסק שלו, מקפיד לציין את טיב הסחורה — דואגים גם ריב השדכנים לציין במודעותיהם כי מצויה בידם רשימה ארוכה של תיירים, המוכנים לשאת נשים ישראליות.

מבחר גדול של תיירים ותיירות! קוראת מודעתו של שדכן בשם גליק. משרד לשידוכים בשם כרמלה מפרסם: "קשרים טובים עם תיירים!" "מיליונרים מאמריקה!" מכר ריוה מודעתו של שדכן אחר. ואם דואג כל שדכן לציין דוקא עובדה זו, נראה שיש דברים בגו: התיירים הפכו לסחורה המבוקשת ביותר בשוק הנשואין בישראל.

כסף על הריצפה

אזל ואסתר לווין נמנים על הותיקים והמפורסמים שבשדכני הארץ. ב"דירתם המרוהטת באופנה מיושנת שברחוב קרית-ספר בת-לאביב, בה קיים חדר אחד המרוהט בריהוט מורוני יותר, לצורך פגישותיהם עם הלקוחות, הספיקו בני הזוג, במשך 26 שנות עבודתם במקצוע, לשדך אלפי זוגות.

שאלו לווין, יהודי אדוק, שעל שולחנו מונחת במסגרת-זכוכית תמונתו של דוד בן-גוריון במדי הגדוד העברי, סקר את התופעה: "לפני 20 שנה לא באו הרבה תיירים לארץ. משום כך היו גם הנשואין ליהודים מארצות אחרות נדירים מאד. אולם מאז קום המדינה, כשמספר התיירים גדל משנה לשנה, גדל גם מספר התיירים הרוצה להתחתן בארץ. ואלה לא סתם יהודים. באים בחורים בעלי עמדה, בעלי השכלה וכסף.

קוטלר. סגנית מלכת-היופי מרים ארשר, נישאה לרב צבאי אמריקאי, אשר שירת בצי האמריקאי השישי.

בתייעור, יוצאת הדופן בין נערות הזוהר הרבות. נורית דחתה הצעת נשואין אשר הוצעה לה על-ידי צעיר בן עשירים מדרום-אפריקה. עמדה בפני הפיתוי הקוסם של וילה בת 14 חדרים וחיי מותרות בנכר, שנערות אחרות נכספות אליהם כליכך.

נורית